

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

14. června 2017*

„Řízení o předběžné otázce — Duševní a průmyslové vlastnictví — Směrnice 2001/29/ES — Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících — Článek 3 odst. 1 — Sdělování veřejnosti — Pojem — Online platforma pro sdílení — Sdílení chráněných souborů bez svolení nositele práv“

Ve věci C-610/15,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Nejvyšší soud, Nizozemsko) ze dne 13. listopadu 2015, došlým Soudnímu dvoru dne 18. listopadu 2015, v řízení

Stichting Brein

proti

Ziggo BV,

XS4ALL Internet BV,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení M. Ilešič (zpravodaj), předseda senátu, A. Prechal, A. Rosas, C. Toader a E. Jarašiūnas, soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 27. října 2016,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Stichting Brein J. C. H. van Manenem, advocaat,
- za společnost Ziggo BV F. E. Vermeulenem a E. A. de Groot, advocaten,
- za společnost XS4ALL Internet BV C. Alberdingk Thijmem a C. F. M. de Vries, advocaten,
- za španělskou vládu V. Ester Casas a A. Gavela Llopis, jako zmocněnkyněmi,
- za francouzskou vládu D. Segoinem, jako zmocněncem,

* Jednací jazyk: nizozemština.

- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s F. Di Matteem, avvocato dello Stato,
- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem a M. Figueiredem, jako zmocněnci, ve spolupráci s T. Rendasem, právním poradcem,
- za vládu Spojeného království G. Brown a J. Kraehling, jako zmocněnkyněmi, ve spolupráci s N. Saundersem, barrister,
- za Evropskou komisi J. Samnadda, jakož i T. Scharfem a F. Wilmanem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 8. února 2017,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu jednak čl. 3 odst. 1 a čl. 8 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. 2001, L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230) a jednak článku 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. 2004, L 157, s. 45; Zvl. vyd. 17/02, s. 32).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Stichting Brein, nadací zastupující zájmy nositelů autorských práv, a společnostmi Ziggo BV a XS4ALL Internet BV (dále jen „XS4ALL“), které jsou poskytovateli přístupu k internetu, ohledně návrhů předložených Stichting Brein směřujících k tomu, aby těmto společnostem bylo nařízeno blokovat doménová jména a IP adresy online platformy pro sdílení „The Pirate Bay“ (dále jen „online platforma pro sdílení TPB“).

Právní rámec

- 3 V bodech 9, 10, 23 a 27 odůvodnění směrnice 2001/29 se uvádí:
 - „(9) Jakákoliv harmonizace autorského práva a práv s ním souvisejících musí vycházet z vysoké úrovně ochrany, jelikož taková práva jsou pro duševní výtvořky zásadní. Jejich ochrana napomáhá zajistit udržení a rozvoj tvořivosti v zájmu autorů, výkonných umělců, výrobců, spotřebitelů, kultury, průmyslu a široké veřejnosti. Duševní vlastnictví bylo proto uznáno za nedílnou součást vlastnictví.
 - (10) Mají-li autoři nebo výkonní umělci pokračovat ve své tvůrčí a umělecké činnosti, musí dostat za užití svého díla přiměřenou odměnu, stejně jako výrobci, mají-li tuto činnost financovat. Investice vyžadovaná na produkci výrobků, jako jsou zvukové záznamy, filmy nebo multimediální výrobky, a služeb, jako jsou služby na požádání, jsou značné. Odpovídající právní ochrana duševního vlastnictví je nezbytná pro zajištění dostupnosti takové odměny a pro možnost uspokojivé návratnosti takové investice.

[...]

(23) Tato směrnice by měla pokračovat v harmonizaci práva autora na sdělování veřejnosti. Tímto právem by se v širokém smyslu mělo rozumět veškeré sdělování veřejnosti nepřítomné v místě, ze kterého sdělování vychází. Toto právo by mělo zahrnovat jakékoli sdělování nebo přenos [jakýkoli přenos nebo další přenos] díla pro veřejnost po drátě nebo bezdrátově, včetně vysílání. Toto právo by nemělo zahrnovat žádné jiné úkony.

[...]

(27) Pouhé poskytnutí fyzického zařízení pro umožnění nebo uskutečnění sdělování není samo o sobě sdělováním ve smyslu této směrnice.“

4 Článek 3 této směrnice, nadepsaný „Právo na sdělování děl veřejnosti a právo na zpřístupnění jiných předmětů ochrany veřejnosti“, v odstavci 1 stanoví:

„Členské státy poskytnou autorům výlučné právo udělit svolení nebo zakázat jakékoliv sdělení jejich děl veřejnosti po drátě nebo bezdrátově včetně zpřístupnění jejich děl veřejnosti takovým způsobem, že každý jednotlivec ze strany veřejnosti má k těmto dílům přístup z místa a v době, které si zvolí.“

5 Článek 8 uvedené směrnice, nadepsaný „Sankce a ochranné prostředky“, v odstavci 3 stanoví:

„Členské státy zajistí, aby nositelé práv měli možnost žádat o soudní zákaz ve vztahu ke zprostředkovatelům, jejichž služby jsou třetí stranou využívány k porušování autorského práva nebo práv s ním souvisejících.“

6 Bod 23 odůvodnění směrnice 2004/48 zní:

„Aniž jsou dotčena jiná opatření, řízení a nápravná opatření, měli by mít nositelé práv možnost požádat o soudní zákaz vůči zprostředkovateli, jehož služeb využívá třetí osoba k porušování průmyslových práv nositele práv. Podmínky a řízení týkající se těchto soudních zákazů by měly být upraveny vnitrostátním právem členských států. Pokud jde o porušení autorského práva a práv s ním souvisejících, zajišťuje směrnice 2001/29/ES vysoký stupeň harmonizace. Touto směrnicí by tudíž neměl být dotčen čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29/ES.“

7 Článek 11 směrnice 2004/48, nadepsaný „Soudní zákazy“, uvádí:

„Členské státy zajistí, aby v případě vydání soudního rozhodnutí zjišťujícího porušení práva duševního vlastnictví mohly soudní orgány vydat vůči porušovateli práv soudní zákaz dalšího porušování. Stanoví-li tak vnitrostátní právo, může být za nedodržení tohoto zákazu případně uloženo penále k zajištění jeho dodržování. Aniž je dotčen čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29/ES, zajistí členské státy, aby nositelé práv mohli požádat o vydání soudního zákazu vůči prostředníkům, jejichž služby jsou užívány třetími osobami k porušování práva duševního vlastnictví.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

8 Stichting Brein je nizozemská nadace zastupující zájmy nositelů autorských práv.

9 Společnosti Ziggo a XS4ALL jsou poskytovateli přístupu k internetu. Podstatná část jejich klientů využívá online platformu pro sdílení TPB, která vytváří odkazy na soubory BitTorrent. BitTorrent je protokol, prostřednictvím kterého uživatelé (nazývaní „rovní členi“ nebo „peers“) mohou sdílet soubory. Základním znakem BitTorrent je to, že sdílené soubory jsou rozčleněny na malé díly, takže pro ukládání uvedených souborů není třeba využívat centralizovaný server, což zmírňuje zatížení

individuálních serverů při procesu sdílení. Ke sdílení souborů si musí uživatelé nejprve stáhnout zvláštní software, zvaný „BitTorrent klient“, který není poskytován online platformou pro sdílení TPB. Tento „BitTorrent klient“ je software umožňující vytváření souborů torrent.

- 10 Uživatelé (nazývaní „seeders“), kteří chtějí dát určitý soubor, jenž se nachází v jejich počítači, k dispozici jiným uživatelům (nazývaným „leechers“), musí vytvořit soubor torrent prostřednictvím svého BitTorrent klientu. Soubory torrent odkazují na centralizovaný server (nazývaný „tracker“), který identifikuje uživatele připravené sdílet konkrétní soubor torrent, jakož i příslušný multimediální soubor. Tyto soubory torrent jsou „seeders“ nahrávány („upload“) na takovou online platformu pro sdílení, jako je TPB, která následně provede jejich indexaci, aby tak uživatelé online platformy pro sdílení mohli tyto soubory nacházet a díla, na která tyto soubory torrent odkazují, mohla být stažena („download“) do počítačů těchto uživatelů v několika fragmentech prostřednictvím jejich BitTorrent klientu.
- 11 Namísto souborů torrent jsou často užívány „magnet links“. Tyto odkazy identifikují obsah souboru torrent a odkazují na něj prostřednictvím digitální stopy.
- 12 Soubory torrent nabízené na online platformě pro sdílení TPB odkazují v převážné většině na díla chráněná autorským právem, aniž nositelé práv udělili provozovatelům a uživatelům této platformy svolení k předmětnému sdílení.
- 13 V rámci původního řízení se Stichting Brein domáhá primárně toho, aby bylo společností Ziggo a XS4ALL přikázáno blokovat doménová jména a IP adresy online platformy pro sdílení TPB, aby se tak předešlo tomu, že služby těchto poskytovatelů přístupu k internetu mohou být využívány k porušování autorského práva a práv s ním souvisejících, jež náleží nositelům práv, jejichž zájmy Stichting Brein chrání.
- 14 Soud rozhodující v prvním stupni vyhověl návrhům Stichting Brein. Tyto návrhy však byly zamítnuty v odvolacím řízení.
- 15 Hoge Raad der Nederlanden (Nejvyšší soud, Nizozemsko) poukazuje na to, že v projednávané věci je prokázáno, že prostřednictvím online platformy pro sdílení TPB jsou veřejnosti zpřístupňována chráněná díla bez svolení nositelů práv. Je rovněž prokázáno, že klienti společností Ziggo a XS4ALL zpřístupňují prostřednictvím této platformy chráněná díla bez svolení nositelů práv, a tím porušují autorské právo a práva s ním související uvedených nositelů.
- 16 Hoge Raad der Nederlanden (Nejvyšší soud, Nizozemsko) však podotýká, že judikatura Soudního dvora neumožňuje s jistotou odpovědět na otázku, zda online platforma pro sdílení TPB rovněž uskutečňuje sdělování děl veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29, a to konkrétně tím, že:
 - vytváří a udržuje systém, v rámci něhož se uživatelé internetu mezi sebou propojují za účelem sdílení fragmentů děl nacházejících se v jejich vlastních počítačích;
 - provozuje internetovou stránku, z níž mohou uživatelé zpřístupňovat online soubory torrent, které odkazují na fragmenty těchto děl, a
 - indexuje soubory torrent umístěné online na této internetové stránce, a tím, že je kategorizuje tak, že fragmenty těchto děl, na něž odkazují, mohou být nalezeny a uživatelé si tato díla mohou stáhnout (jako celek) do svých počítačů.

- 17 Za těchto podmínek se Hoge Raad der Nederlanden (Nejvyšší soud, Nizozemsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Jedná se o sdělování veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 provozovatelem internetové stránky, jestliže tato internetová stránka neobsahuje žádná chráněná díla, avšak existuje systém [...], prostřednictvím něhož se indexují a kategorizují metainformace o chráněných dílech, jež se nacházejí v zařízeních uživatelů, aby uživatelé následně na základě těchto informací dokázali nacházet, nahrávat a stahovat chráněná díla?

2) V případě záporné odpovědi na první otázku:

Lze na základě čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29 a článku 11 směrnice 2004/48 vydat soudní příkaz vůči zprostředkovateli či prostředníku ve smyslu těchto ustanovení, kteří způsobem uvedeným v první otázce usnadňují třetím osobám protiprávní jednání?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 18 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být pojem „sdělování veřejnosti“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 vykládán v tom smyslu, že za takových okolností jako ve věci v původním řízení zahrnuje zpřístupnění a správu platformy pro sdílení na internetu, která prostřednictvím indexace metadat týkajících se chráněných děl a poskytování vyhledávače umožňuje uživatelům této platformy tato díla nacházet a sdílet je v rámci sítě „peer-to-peer“.
- 19 Z článku 3 odst. 1 směrnice 2001/29 vyplývá, že členské státy jsou povinny zajistit, aby měli autoři výlučné právo udělit svolení nebo zakázat jakékoliv sdělení svých děl veřejnosti po drátě nebo bezdrátově včetně zpřístupnění svých děl veřejnosti takovým způsobem, že každý jednotlivec ze strany veřejnosti má k těmto dílům přístup z místa a v době, které si zvolí.
- 20 Podle tohoto ustanovení mají tak autoři právo preventivní povahy, které jim umožňuje zasáhnout vůči případným uživatelům jejich děl, kteří by mohli zamýšlet sdělení těchto děl veřejnosti, a toto sdělení zakázat (rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, bod 25 a citovaná judikatura).
- 21 Vzhledem k tomu, že čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 neupřesňuje pojem „sdělování veřejnosti“, je třeba jeho smysl a dosah určit s ohledem na cíle sledované touto směrnicí, jakož i s ohledem na kontext, do něhož vykládané ustanovení zapadá (rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, bod 26 a citovaná judikatura).
- 22 V tomto ohledu je třeba připomenout, že z bodů 9 a 10 odůvodnění směrnice 2001/29 vyplývá, že jejím hlavním cílem je zavedení vysoké úrovně ochrany autorů, která jim umožní obdržet odpovídající odměnu za užívání jejich děl, zejména při jejich sdělování veřejnosti. Z toho plyne, že pojem „sdělování veřejnosti“ je třeba chápat v širokém smyslu, jak výslovně uvádí bod 23 odůvodnění této směrnice (rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, bod 27 a citovaná judikatura).
- 23 Soudní dvůr rovněž zdůraznil, že pokud jde o pojem „sdělování veřejnosti“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29, tento pojem předpokládá individuální posouzení (rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, bod 28 a citovaná judikatura).

- 24 Z článku 3 odst. 1 směrnice 2001/29 vyplývá, že pojem „sdělování veřejnosti“ zahrnuje dva kumulativní prvky, a sice „sdělování“ díla a sdělování tohoto díla „veřejnosti“ (rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, bod 29 a citovaná judikatura).
- 25 Pro účely posouzení toho, zda je jednání uživatele „sdělováním veřejnosti“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29, je nutno přihlídnout k několika doplňujícím kritériím, která nejsou autonomní povahy a navzájem spolu souvisí. Je tudíž třeba je použít jak individuálně, tak ve vzájemném spojení, jelikož se v různých konkrétních situacích mohou vyskytovat s velmi proměnlivou intenzitou (rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, bod 30 a citovaná judikatura).
- 26 Mezi těmito kritérii Soudní dvůr nejprve zdůraznil nepominutelnou úlohu uživatele a vědomou povahu jeho zásahu. Jednání tohoto uživatele totiž představuje sdělování, pokud tento uživatel při plné znalosti důsledků svého jednání zprostředkuje svým klientům přístup k chráněnému dílu, a zejména pokud by bez takového zprostředkování tito klienti nemohli šířeného díla využít, nebo by jej mohli využít jen stěží (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, bod 31 a citovaná judikatura).
- 27 Soudní dvůr dále upřesnil, že se pojem „veřejnost“ týká blíže neurčeného počtu potenciálních adresátů a kromě toho vyžaduje dosti vysoký počet osob (rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, bod 32 a citovaná judikatura).
- 28 Soudní dvůr rovněž připomněl, že aby mohlo být sdělování chráněného díla kvalifikováno jako „sdělování veřejnosti“, musí být podle ustálené judikatury sděleno specifickou technologií odlišnou od technologií, které byly dosud používány, nebo „nové veřejnosti“, tj. veřejnosti, kterou nositelé autorského práva nebrali v potaz při udělení svolení k prvotnímu sdělení jejich díla veřejnosti (rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, bod 33 a citovaná judikatura).
- 29 Konečně Soudní dvůr opakovaně zdůraznil, že bez významu není ani výdělečná povaha sdělování ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 (rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, bod 34 a citovaná judikatura).
- 30 Pokud jde zaprvé o otázku, zda zpřístupnění a správa takové online platformy pro sdílení, o jakou jde ve věci v původním řízení, představuje „sdělování“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29, je třeba podotknout, že jak vyplývá z bodu 23 odůvodnění směrnice 2001/29, právo autora na sdělování veřejnosti ve smyslu uvedeného čl. 3 odst. 1 by mělo zahrnovat jakýkoli přenos nebo další přenos díla pro veřejnost nepřítomnou v místě, ze kterého sdělování vychází, po drátě nebo bezdrátově, včetně vysílání.
- 31 Z článku 3 odst. 1 směrnice 2001/29 mimoto vyplývá, že k tomu, aby se jednalo o „sdělování“, postačuje zejména, aby dílo bylo zpřístupněno veřejnosti takovým způsobem, že osoby, které ji tvoří, mohou mít k tomuto dílu přístup v místě a okamžiku, jež si individuálně zvolí, a není rozhodující, zda této možnosti využijí či nikoliv (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, bod 36 a citovaná judikatura).
- 32 Soudní dvůr v této souvislosti již judikoval, že skutečnost, že jsou na internetové stránce uvedeny hypertextové odkazy na chráněná díla zveřejněná bez jakéhokoli omezení přístupu na jiné stránce, poskytuje uživatelům první stránky přímý přístup k uvedeným dílům (rozsudek ze dne 13. února 2014, Svensson a další, C-466/12, EU:C:2014:76, bod 18; v tomto smyslu viz též usnesení ze dne 21. října 2014, BestWater International, C-348/13, EU:C:2014:2315, bod 15, a rozsudek ze dne 8. září 2016, GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, bod 43).

- 33 Soudní dvůr též judikoval, že tak je tomu i v případě prodeje multimedialního přehrávače, na kterém byly předem nainstalovány doplňky dostupné na internetu, jež obsahují hypertextové odkazy na veřejnosti volně dostupné internetové stránky, na kterých byla díla chráněná autorským právem zpřístupněna bez svolení nositelů tohoto práva (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, body 38 a 53).
- 34 Z uvedené judikatury lze tedy dovodit, že jakékoli jednání uživatele, který při plné znalosti věci zpřístupní svým klientům chráněná díla, může v zásadě představovat „sdělování“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29.
- 35 V projednávané věci je nejprve třeba konstatovat – jak to v podstatě uvedl generální advokát v bodě 45 stanoviska – že je nesporné, že díla chráněná autorským právem jsou prostřednictvím online platformy pro sdílení TPB zpřístupňována uživatelům této platformy takovým způsobem, aby k nim každý uživatel mohl mít přístup z místa a v době, které si zvolí.
- 36 Dále je pravda – jak to zdůraznil předkládající soud – že díla takto zpřístupňovaná uživatelům online platformy pro sdílení TPB nebyla zpřístupněna online na této platformě jejím provozovatelem, nýbrž jejími uživateli. Nic to však nemění na tom, že zpřístupněním a správou takové online platformy pro sdílení, o jakou jde ve věci v původním řízení, jednají tito provozovatelé s plnou znalostí důsledků svého jednání s cílem poskytnout přístup ke chráněným dílům prostřednictvím indexace a sestavení seznamu souborů torrent na uvedené platformě, které uživatelům této platformy umožňují tato díla nacházet a sdílet je v rámci sítě „peer-to-peer“. V této souvislosti je třeba podotknout – jak to v podstatě uvedl generální advokát v bodě 50 stanoviska – že pokud by uvedení provozovatelé takovouto platformu nezpřístupnili a nespravovali, uvedená díla by nemohla být uživateli sdílena, nebo by přinejmenším jejich sdílení na internetu bylo složitější.
- 37 Je tedy třeba dovodit, že zpřístupněním a správou online platformy pro sdílení TPB poskytují provozovatelé této platformy svým uživatelům přístup k předmětným dílům. Lze tedy mít za to, že tito provozovatelé hrají nepominutelnou úlohu při zpřístupňování předmětných děl.
- 38 Konečně nelze mít za to, že provozovatelé online platformy pro sdílení TPB uskutečňují „pouhé poskytnutí“ fyzického zařízení pro umožnění nebo uskutečnění sdělování ve smyslu bodu 27 odůvodnění směrnice 2001/29. Z předkládacího rozhodnutí totiž vyplývá, že uvedená platforma provádí indexaci souborů torrent, tak aby uživatelé uvedené platformy pro sdílení mohli díla, na která tyto soubory torrent odkazují, snadno nacházet a stahovat. Kromě toho z vyjádření předložených Soudnímu dvoru vyplývá, že online platforma pro sdílení TPB nabízí vedle vyhledávače i rejstřík, v němž jsou díla zařazena do různých kategorií podle povahy děl, jejich druhu nebo oblíbenosti, v nichž jsou roztržena zpřístupněná díla, přičemž dohled nad umístěním díla do příslušné kategorie zajišťují provozovatelé této platformy. Uvedení provozovatelé mimoto odstraňují zastaralé nebo chybné soubory torrent a aktivně filtrují některý obsah.
- 39 S ohledem na tyto úvahy musí být poskytování a správa takové online platformy pro sdílení, o jakou jde ve věci v původním řízení, považováno za sdělování ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29.
- 40 Zadruhé, aby se na chráněná díla vztahoval pojem „sdělování veřejnosti“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29, je rovněž nezbytné, aby byla tato díla skutečně sdělována veřejnosti (rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, bod 43 a citovaná judikatura).
- 41 V tomto ohledu Soudní dvůr upřesnil, že pojem „veřejnost“ zahrnuje určitý minimální práh, což z tohoto pojmu vylučuje příliš malou, či dokonce zanedbatelnou skupinu dotčených osob. Dále pak upřesnil, že je třeba přihlídnout ke kumulativním účinkům vyplývajícím ze zpřístupnění chráněných děl potenciálním adresátům. Je tedy třeba zjistit nejen kolik osob má přístup k těmto dílům souběžně, ale i kolik z těchto osob k němu má přístup postupně (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, bod 44 a citovaná judikatura).

- 42 V projednávané věci z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že si podstatná část klientů společností Ziggo a XS4ALL stahovala multimediální soubory prostřednictvím online platformy pro sdílení TPB. Z vyjádření předložených Soudnímu dvoru rovněž vyplývá, že tato platforma je užívána značným počtem osob, přičemž provozovatelé TPB uváděli na své online platformě pro sdílení několik desítek milionů „peers“. V tomto ohledu je sdělování dotčené ve věci v původním řízení určeno přinejmenším všem uživatelům této platformy. Tito uživatelé mají kdykoli a současně přístup k chráněným dílům, která jsou sdílena prostřednictvím uvedené platformy. Toto sdělování se tedy týká blíže neurčeného počtu potenciálních adresátů a je do něj zapojen vysoký počet osob (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, bod 45 a citovaná judikatura).
- 43 V důsledku toho je třeba konstatovat, že prostřednictvím takového sdělování, o jaké jde ve věci v původním řízení, jsou chráněná díla skutečně sdělována „veřejnosti“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29.
- 44 Pokud jde dále o otázku, zda byla tato díla sdělována „nové“ veřejnosti ve smyslu judikatury citované v bodě 28 tohoto rozsudku, je třeba podotknout, že Soudní dvůr v rozsudku ze dne 13. února 2014, Svensson a další (C-466/12, EU:C:2014:76, body 24 a 31), jakož i v usnesení ze dne 21. října 2014, BestWater International (C-348/13, EU:C:2014:2315, bod 14), judikoval, že za novou veřejnost je třeba považovat takovou veřejnost, kterou nositelé autorského práva nebrali v potaz při udělení svolení k prvotnímu sdělení.
- 45 V projednávané věci vyplývá z vyjádření předložených Soudnímu dvoru jednak to, že provozovatelé online platformy pro sdílení TPB byli informováni o skutečnosti, že tato platforma, kterou poskytují uživatelům a kterou spravují, umožňuje přístup k dílům zveřejněným bez svolení nositelů práv, a jednak to, že titíž provozovatelé na blozích a fórech dostupných na uvedené platformě výslovně uvádějí, že jejich cílem je zpřístupnit chráněná díla uživatelům, a tyto uživatele podněcují k porušení rozmnožením těchto děl. Z předkládacího rozhodnutí každopádně vyplývá, že s přihlédnutím k okolnosti, kterou výslovně zdůraznil předkládající soud, že značná část souborů torrent nacházejících se na online platformě pro sdílení TPB odkazuje na díla zveřejněná bez svolení nositelů práv, nemohli provozovatelé online platformy TPB nevědět, že tato platforma umožňuje přístup k dílům zveřejněným bez svolení nositelů práv. Za těchto podmínek je třeba shledat, že jde o sdělování „nové veřejnosti“ (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, bod 50).
- 46 Kromě toho je nesporné, že zpřístupnění a správa takové online platformy pro sdílení, o jakou jde ve věci v původním řízení, jsou uskutečňovány za účelem dosahování zisku, neboť tato platforma je zdrojem značných příjmů z reklamy, jak vyplývá z vyjádření předložených Soudnímu dvoru.
- 47 Je tedy třeba dospět k závěru, že zpřístupnění a správa takové online platformy pro sdílení, o jakou jde ve věci v původním řízení, představují „sdělování veřejnosti“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29.
- 48 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je na první otázku třeba odpovědět tak, že pojem „sdělování veřejnosti“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností jako ve věci v původním řízení zahrnuje zpřístupnění a správu platformy pro sdílení na internetu, která prostřednictvím indexace metadat týkajících se chráněných děl a poskytování vyhledávače umožňuje uživatelům této platformy tato díla nacházet a sdílet je v rámci sítě „peer-to-peer“.

Ke druhé otázce

- 49 S ohledem na odpověď podanou na první otázku není namístě odpovídat na druhou otázku.

K nákladům řízení

- 50 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Pojem „sdělování veřejnosti“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností jako ve věci v původním řízení zahrnuje zpřístupnění a správu platformy pro sdílení na internetu, která prostřednictvím indexace metadat týkajících se chráněných děl a poskytování vyhledávače umožňuje uživatelům této platformy tato díla nacházet a sdílet je v rámci sítě „peer-to-peer“.

Podpisy.